

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความรู้สึกต่อการเปลี่ยนแปลงของมนุษย์ในปัจจุบัน

THE EMOTIONS OF HUMAN'S CHANGES AT PRESENT



T110337

จพ.
ศ 234 ค
2553

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน **110337**
วัน,เดือน,ปี - 1 มี.ย. 2553

b. 12261415
i.

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2553
KMITL-2010-AR-M-005-030

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE EMOTIONS OF HUMAN'S CHANGES AT PRESENT



**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2010
KMITL-2010-AR-M-005-030**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



COPYRIGHT 2010

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความรู้สึกรู้สึกต่อการเปลี่ยนแปลงของมนุษย์ในปัจจุบัน
นักศึกษา	นายสมคิด พุกพงษ์
รหัสประจำตัว	48062613
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์
พ.ศ.	2553
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ร.ศ. สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

มนุษย์อาศัยรวมกันอยู่ในประเทศเดียว ประเทศนั้นคือโลกของเราโลกที่ปัจจุบันเกิดปัญหาเพิ่มขึ้นทุกวัน ทั้งปัญหามลภาวะ แอ่งชิงอาหาร ทรัพยากร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย แอ่งชิงแม่น้ำ ทะเล ภูเขา ท้องฟ้า พื้นป่า แม้กระทั่งแอ่งอากาศหายใจ สำหรับข้าพเจ้าแล้วสาเหตุหนึ่งคือ มนุษย์ต่างตอบแทนและแสดงความรักที่มีต่อโลกด้วยการแข่งขันกันผลิตยาพิษ สืบเชื้อสายขึ้นเพื่อมาเบียดเบียนและทำลายล้างสิ่งมีชีวิตอื่น สัตว์เศรษฐกิจจะผสมพันธุ์ยังมีฤดูกาล แต่มนุษย์สามารถผลิตประชากรได้ทุกวันและทุกวินาที นานวันเข้าเมื่อจำนวนคนแน่นโลกธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีไม่พอให้ผลผลิตทำลาย สุดท้ายจึงหันมาทำลายล้างกันเองอย่างโหดร้ายและป่าเถื่อน คำว่ามนุษย์ที่เราทุกคนภาคภูมิใจต่างจากสัตว์ป่าตรงไหนกัน ทุกวันเราเหมือนถูกกำหนดให้อยู่ในสงครามที่เรียกว่าการเอาตัวรอด ทำให้มนุษย์ทุกคนในปัจจุบันต้องปรับปรุง ปรับเปลี่ยน เปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อความอยู่รอดในสังคมไทยอดีตเคยเป็นสังคมที่มีความงดงามทางด้านจิตใจ แต่ในปัจจุบันกำลังจะเปลี่ยนไปสู่สังคมแบบวัตถุนิยม คุณค่าความดีงามการเห็นอกเห็นใจแปรเปลี่ยนเป็นความเกลียดแค้น แข่งขัน เกลียดชัง อิจฉาริษยา รอยยิ้มที่สดใสเต็มใบหน้า แต่ในใจพร้อมที่จะห้าห้าทำลายตลอดเวลา ข้าพเจ้าเฝ้ามองการเปลี่ยนแปลงของมนุษย์ในปัจจุบันนี้ด้วยความสะเทือนใจ และเจ็บปวด เจ็บปวดที่เราได้เฝ้าดู การเปลี่ยนแปลงนี้โดยไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ ในเมื่อตัวข้าพเจ้าเองก็คือ หนึ่งในที่จะต้องต่อสู้อยู่ในสงครามความอยู่รอดของโลกใบนี้

สำหรับศิลปินป็นมนุษย์นี่เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกภายในจิตใจของข้าพเจ้าต่อการเปลี่ยนแปลงของมนุษย์ในปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความหวาดหวั่น สับสน ไม่ไว้วางใจ แอบซ่อนความน่ากลัวสยดสยอง เจ็บปวดร่าเริงนำเสนอผ่านภาพบุคคล(PORTRAIT) ที่ถูกตัดทอนหรือเปลี่ยนรูปจากมนุษย์ที่เราคุ้นเคย แสดงถึงความรู้สึกต่อการเปลี่ยนแปลงของมนุษย์ในปัจจุบัน

Thesis	The Emotions of Human's Changes at Present
Student	Somkid Phukphong
Student ID	48062613
Degree	Master of Fine Arts
Program	Visual Arts
Year	2010
Thesis Advisor	Associate Professor Surapong Somsuk

ABSTRACT

Human lives in one country. The only country is the earth. The earth which has problems for example pollution and insufficiency of resources. Not only foods, cloths, habitations, river, ocean, mountain, sky, forrest, but also the air that we breath. In my opinion the main cause is because human pays back to nature by re-producing and descending of its own kind. We reproduce our race to destroy others. Animal has season of breeding, but human is not. Human reproduces every minuite and every second. This makes human population increase, and cause inadequate of resources. Finally we, human, turns to ourself and destroy each other cruelly. Is there any difference in the meaning of the word "human" that we are proud of? We are like "animal". Nowadays we are at war to survive. It makes us develop and evolve. In Thai culture, long time ago, we lived spiritually. But tody, we changed to materialism. The values changed to malevolence, competitiveness, hater, and jealouseness. The smiling face that we see can destroy others in any chances. I observe the human evolvment in the present with depression and painful. The painful that I only have chances to look at it but does not have a chance to do any correction. Because I am, too, have to survive in this cruel world.

This thesis is my self expression to the evolvment of us, human. The one who full of apprehension, panic, confuse, distrust and hide the parts of frightfulness, horrifaction, painfulness, and joyfulness. My expression delivered through portrait that minimized and transformed from the ordinary shape of human. They speak my feeling toward human in the present.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ศ. เกียรติศักดิ์ ชานนารถ ที่สละเวลาให้คำแนะนำตลอด จนให้ความรู้และประสบการณ์แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณ รศ. สุรพงษ์ สมสุข อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจ

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับ นายคำแหง และ นางสมจิตร พุกพงษ์ บิดามารดาอันเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจที่ยิ่งใหญ่ของข้าพเจ้าตลอดมา

สมคิด พุกพงษ์



สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
1.2 แนวคิดในการสร้างสรรค์.....	1
1.3 วัตถุประสงค์การสร้างสรรค์.....	1
1.4 ขอบเขตการศึกษา.....	1
1.5 วิธีการศึกษา.....	2
1.6 คำนียามศัพท์เฉพาะ.....	2
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	3
2.1 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	3
2.2 อิทธิพลจากประสบการณ์.....	4
2.3 แนวความคิดในด้านปรัชญา.....	4
2.4 อิทธิพลทางศิลปกรรม.....	4
2.4.1 ภาพถ่ายศิลปะ.....	4
2.4.2 อิทธิพลจากผลงานของ ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon).....	9
2.4.3 อิทธิพลจากผลงานของ วิลเลียม เด คูนนิ่ง.....	11
บทที่ 3 กระบวนการดำเนินงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ.....	14
3.1 ขั้นตอนเตรียมการสร้างสรรค์.....	14
3.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 บทวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	20
4.1 เนื้อหา (Content).....	20
4.2 รูปแบบ (Style).....	20
4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	21
4.3.1 เส้น.....	21
4.3.2 สี.....	21
4.3.3 รูปร่างและรูปทรง.....	21
4.3.4 น้ำหนัก.....	22
4.3.5 ที่ว่าง.....	22
4.3.6 ลักษณะผิว.....	22
4.3.7 จังหวะลีลา.....	22
4.4 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์.....	23
4.4.1 วิเคราะห์ภาพ Human Change 1.....	23
4.4.2 วิเคราะห์ภาพ Human Change 4.....	28
4.5 สรุปการวิเคราะห์.....	31
ตัวอย่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์.....	33
ผลงานวิทยานิพนธ์.....	36
บทที่ 5 สรุปผลการสร้างสรรค์และข้อเสนอแนะ.....	42
บรรณานุกรม.....	43
ประวัติผู้เขียน.....	44

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 จอห์น บาลเดสซารี.....	6
2.2 เดวิด ฮอกนีย์.....	7
2.3 ซินดี เซอร์แมน.....	8
2.4 แอนเซล์ม ไคเฟอร์.....	8
2.5 ชัค โคลส.....	9
2.6 ฟรานซิส เบคอน Three Studies of Henrietta Moraes.....	10
2.7 ฟรานซิส เบคอน Three Studies of Henrietta Moraes.....	11
2.8 วิลเลียม เด คู닝ง Woman V. 1952-1953.....	12
2.9 วิลเลียม เด คู닝ง Two Women with Still Life.....	12
2.10 วิลเลียม เด คู닝ง Woman I.....	13
3.1 ขั้นตอนการถ่ายภาพต้นแบบ.....	15
3.2 การศึกษาทดลองและทดสอบปฏิกิริยาเคมี.....	17
3.3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	19
4.1 ความเป็นเด่นของภาพ Human change หมายเลข 1.....	24
4.2 ความเป็นรองของภาพ Human change หมายเลข 1.....	25
4.3 ความหลากหลายของภาพ Human change หมายเลข 1.....	27
4.4 ความเป็นเด่นและความเป็นรองของภาพ Human change หมายเลข 4.....	29
4.5 พลังความเคลื่อนไหวของภาพ Human change หมายเลข 4.....	30
4.6 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ Untitled 1.....	34
4.7 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ Untitled 2, 3.....	35
4.8 Human Change 1.....	37
4.9 Human Change 2.....	38
4.10 Human Change 3.....	39
4.11 Human Change 4.....	40
4.12 Human Change 5.....	41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

ความเจริญทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารในปัจจุบันก่อให้เกิดกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และหลากหลายทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือแม้กระทั่งสิ่งแวดล้อม มนุษย์ต้องปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงนี้ ในฐานะผู้ทำงานศิลปะจึงเล็งเห็นถึงคุณค่าของผลงานศิลปะที่สามารถนำมาใช้เป็นที่สื่อในการถ่ายทอดและบันทึกอารมณ์ความรู้สึก ทศนคติ มุมมอง ของกระแสการเปลี่ยนแปลงนี้ ทั้งในด้านความจริงแบบรูปธรรม และความเป็นจริงภายในแบบนามธรรม รวมถึงส่งเสริมการรับรู้ วิเคราะห์และความเข้าใจในตนเองก่อนให้เกิดการสร้างสรรค์ในสังคมต่อไป โดยการศึกษาผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะภาพถ่ายในรูปแบบเฉพาะตนของข้าพเจ้า

1.2 แนวคิดในการสร้างสรรค์

มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของโลกและจักรวาลศิลปินควรที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่เป็นองค์ร่วมกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากความรู้ ความคิด มุมมอง ทศนคติ และประสบการณ์มากกว่าการแสดงออกหรือการบันทึกภาพที่ประจักษ์เบื้องหน้าเท่านั้น

1.3 วัตถุประสงค์การสร้างสรรค์

1. เพื่อศึกษาและค้นหาแนวทางสร้างสรรค์ศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะตัว
2. บันทึกและนำเสนอความคิด ความรู้สึกที่มีต่อมนุษย์และสังคมปัจจุบัน
3. เพื่อทราบถึงวิธีการใช้สื่อศิลปะเผยแพร่แนวความคิดสู่สังคม
4. ใช้กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อพัฒนาความคิดและสติปัญญา

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ศึกษากระบวนการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ศิลปะภาพถ่ายในรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ด้วยกรรมวิธีอัดขยายภาพแบบไซแอนโนไทป์ (Cyanotype Process) อันเป็นกรรมวิธีอัดขยายภาพแบบโบราณประกอบกับการวิเคราะห์ผลงานด้วยภาษาและคุณค่าทางศิลปะนำไปสู่การพัฒนาผลงานต่อไป

1.5 วิธีการศึกษา

1. ค้นคว้า ทดลอง และรวบรวมข้อมูล
2. นำข้อมูลมาพัฒนาสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
3. วิเคราะห์งานสร้างสรรค์ในแง่คุณค่าทางศิลปะ

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การอัดขยายภาพแบบไซแอนโนไทป์ (Cyanotype Process) กรรมวิธีการอัดขยายภาพแบบโบราณ โดยการผสมสารเคมีเข้าด้วยกันเป็นน้ำยาไวแสง ทาน้ำยาไวแสงนั้นลงบนวัสดุที่ซึมซับน้ำ ทิ้งให้แห้ง นำไปปรับแสงแดด แล้วล้างออกด้วยน้ำ ให้โทนภาพสีน้ำเงิน สีเขียว
2. ศิลปกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ศิลปะใดๆที่ใช้เรื่องราวที่เป็นจริงตัดทอนหรือสลายรูป เพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกภายใน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

2.1 แนวความคิดสร้างสรรค์

วิทยาศาสตร์ได้อธิบายวิวัฒนาการของมนุษย์โดยเริ่มจากการระเบิดครั้งใหญ่ของมวลธาตุและอากาศที่เรียกว่า ทฤษฎีบิ๊กแบง (Big bang) เมื่อ 12,000 ล้านปีก่อนแรงระเบิดทำให้กลุ่มก๊าซเนบิวลารวมตัวกันหนาแน่น เกิดปฏิกิริยาปฏิกิริยาประจักษ์เป็นดวงอาทิตย์ หลายล้านปีต่อมา มวลธาตุที่ถ่องลอยเกาะตัวกันเป็นรูปร่างตามแรงดึงดูด ก่อเกิดเป็นระบบสุริยะจักรวาล จนกระทั่งเมื่อ 3,500 ล้านปีที่ผ่านมานี้ เชื่อกันว่าเซลล์แรกในโลกถือกำเนิดขึ้นในมหาสมุทร ต่อมาพัฒนาเป็นสิ่งมีชีวิตนับล้านสายพันธุ์ จนกระทั่งพัฒนามาเป็นมนุษย์เมื่อ 40,000 ปีที่แล้ว มนุษย์ประกอบด้วยเซลล์จำนวนมหาศาล แต่ละเซลล์มีนิวเคลียส ซึ่งประกอบด้วย โครโมโซม 23 คู่ ที่มีรหัสทางพันธุกรรมที่ไม่เหมือนกันเลย กำหนดเป็นอวัยวะ ระบบประสาทและสมองที่สลับซับซ้อน สามารถรับและเชื่อมสัญญาณความรู้สึกและการรับรู้

วิทยาศาสตร์ได้แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและรูปลักษณะภายนอก (รูปร่าง) ของมนุษย์ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ได้อย่างชัดเจนนอกจากนี้ปรัชญาตะวันออกและคำสอนทางพุทธศาสนา ยังมุ่งเน้นให้มนุษย์เข้าใจ และยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา หลักการของลัทธิเต๋า การเลื่อนไหลและเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่งเป็นเรื่องธรรมดา พุทธศาสนามีศูนย์กลางแห่งคำสอนเรียกว่า ปฏิจตสมุปบาท แสดงวงจรแห่งความทุกข์ที่เกิดจากการปรุงแต่งของปัจจัยหนึ่งสู่อีกปัจจัยหนึ่ง เรื่อยไปได้ผลลัพธ์สุดท้ายเป็นทุกข์ ปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วย อวิชชา สังขาร วิญญาณ นามรูป อายุตนะ ผัสสะ เวทนา ตัณหา อุปาทาน ภพชาติ การเปลี่ยนแปลงทางจิต (นามธรรม) มีการเกิดดับ และเปลี่ยนรูปตลอดเวลา

ปัจจุบันด้วยความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี กระแสของการเปลี่ยนแปลงได้ถาโถมเข้าหามนุษย์อย่างหนักหน่วง กัดกร่อนมนุษย์ทั้งภายนอกและภายใน เปลี่ยนแปลงภาพมนุษย์ในอุดมคติของข้าพเจ้าอย่างไร้การควบคุมและคาดเดาได้ จนเกิดความรู้สึกหดหู่ ท้อแท้ใจเหนื่อยหน่ายต่อการใช้ชีวิตในปัจจุบัน ข้าพเจ้าเล็งเห็นถึงคุณค่าในกระบวนการสร้างสรรค์ และแสดงออกทางศิลปะ เป็นสื่อ นำพาให้เกิดสมาธิและปัญญา ที่จะศึกษาเรียนรู้ ทำความเข้าใจและยอมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงได้ในที่สุด ในระหว่างขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพถ่านนี้ ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างช้า ๆ ของสารเคมีในการสร้างภาพจนเกิดเป็นผลงานรูปแบบกึ่งนามธรรม ที่สามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและทัศนคติของข้าพเจ้าได้อย่างเหมาะสม เป็นโลกจำลองของมนุษย์ที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เป็นสื่อที่จะนำพาให้เข้าใจ ต่อการเปลี่ยนแปลงอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์

2.2 อิทธิพลจากประสบการณ์

ท่ามกลางการถาโถมจากกระแสการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน มีสิ่งเร้ามากมาย ที่หลอกล่อให้มนุษย์ลุ่มหลง ตอรับและเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะสังคมที่ซับซ้อนในปัจจุบัน จนไม่รู้ตัวตัวตนที่แท้จริงของเราเป็นอย่างไร ศิลปะคือสิ่งที่ช่วยให้เราได้หยุด และใช้สติพิจารณาทบทวนถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอีกครั้ง เป็นสื่อที่ถ่ายทอดและบันทึกความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ได้อย่างชัดเจน

ข้าพเจ้ามีความสนใจต่อเรื่องราว ชีวิต และความรู้สึกของผู้คนผ่านมุมมองการถ่ายภาพ ถึงแม้โดยอาชีพการเป็นช่างภาพถ่ายทำภาพยนตร์และโฆษณาที่มุ่งเน้นการสื่อสาร และความเข้าใจของรูปธรรม แต่อีกด้านหนึ่งข้าพเจ้าใช้ช่องมองภาพของกล้องถ่ายรูปซึมซับเรื่องราวและความรู้สึกทางนามธรรม แม้จะไม่มีกรบันทึกภาพลงบนแผ่นฟิล์มแต่ข้าพเจ้าได้บันทึกความรู้สึกนั้นไว้กับตัวเอง ขบคิด และนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะต่อไป

2.3 แนวความคิดในด้านปรัชญา

มนุษย์ คือสิ่งที่เขาสร้างให้แก่ตัวเอง, มนุษย์คืออนาคตของมนุษย์, โชคชะตาของมนุษย์ขึ้นอยู่กับตัวมนุษย์เอง แนวความคิดของปรัชญาเอ็กซีสเทนเชียลลิสม์ (Existentialism)

2.4 อิทธิพลทางศิลปกรรม

2.4.1 ภาพถ่ายศิลปะ

ภาพถ่ายได้รับการยอมรับว่าเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาวงการศิลปะร่วมสมัย แม้ภาพถ่ายจะเป็นสื่อศิลปะที่มีพัฒนาการไม่นานนัก เมื่อเทียบกับสื่อศิลปะประเภทอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นงานจิตรกรรม ประติมากรรม หรือภาพพิมพ์ แต่เนื่องจากภาพถ่ายเป็นพัฒนาการของสื่อที่รวมเอาเทคโนโลยี ความเจริญทางวิทยาศาสตร์ทั้งด้านเคมี และฟิสิกส์ ตลอดจนศิลปะเข้าด้วยกัน ทำให้ภาพถ่ายเป็นสื่อที่สร้างความรู้สึกละเอียดใหม่ที่น่าสนใจ ส่งผลต่อวงการศิลปะเป็นอย่างมาก

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ “สื่อ” เป็นสิ่งสำคัญ ที่ศิลปินจะใช้ในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และทัศนคติ ในยุคแรก ๆ ภาพถ่ายถูกนำมาใช้ในการถ่ายทอดความเป็นจริงของสิ่งต่าง ๆ บันทึกเหตุการณ์ ภาพบุคคล หรือใช้ในงานแนวภาพถ่ายสารคดี (Document Photography) เป็นส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบันศิลปะร่วมสมัยได้พัฒนาภาพถ่ายเป็นสื่อในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เช่นเดียวกับสื่อศิลปะประเภทอื่น มีการนำเสนอศิลปะภาพถ่ายในหลายรูปแบบอย่างไม่มีขีดจำกัด มีการผสมผสานภาพถ่ายกับสื่อศิลปะประเภทอื่น จนเกิดกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบที่แปลกใหม่สถาบันทางด้านศิลปะหลายแห่ง ตลอดจนพิพิธภัณฑ์ศิลปะ

ชั้นนำของโลก ได้ให้ความสำคัญกับศิลปะภาพถ่ายเป็นอย่างมาก มีการส่งเสริมการเรียนการสอนเกี่ยวกับศิลปะภาพถ่ายทางด้านทัศนศิลป์ มีการจัดนิทรรศการนำเสนอผลงานภาพถ่าย มีการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานศิลปะภาพถ่ายอย่างมากมาย ตัวอย่างการใช้ภาพถ่ายในงานศิลปะยุคแรกอย่างเช่น ผลงานของมาร์เซล ดูชอง (Marcel Duchamp) ชื่อว่า L.H.O.O.Q.) ในปีคริสต์ศักราช 1919 ซึ่งเป็นภาพโมนาลิซ่าถูกเติมหนวด ภาพดังกล่าวเป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภายใต้แนวความคิดแบบ ดาดา (Dadaism) ซึ่งเป็นรากฐานของศิลปะแบบประชานิยม (Pop Art)

ในศิลปะสมัยใหม่ ภายถ่ายยังถูกใช้สำคัญในการถ่ายทอดแนวคิดในการนำเสนอโครงการศิลปะ (Art Project) รวมทั้งเป็นสื่อในการบันทึกศิลปะประเภทมโนทัศน์ศิลปะ (Conceptual Art) ภูมิศิลป์ (Earth Art) คติฉิบพัตน์ (Happening Art) รวมถึงศิลปะการจัดวาง (Installation Art)

นอกจากนี้ศิลปินร่วมสมัยหลายคนที่เคยสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยสื่อประเภทอื่น ก็เริ่มมีความสนใจที่จะทดลองใช้ภาพถ่ายในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของตน เพื่อพัฒนาผลงานให้มีความแปลกใหม่ ตลอดจนสามารถตอบสนองและแสดงอารมณ์ความรู้สึกของศิลปิน โดยไม่จำกัดอยู่กับสื่อเดิม ๆ ดังเช่น ศิลปินชาวเยอรมัน แอนเซล์ม ไคเฟอร์ (Anselm Kiefer) หรือศิลปินชาวอังกฤษอย่าง เดวิด ฮอกนีย์ (David Hockney)

ในยุคข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน การรับรู้จากสื่อภาพถ่ายเป็นสิ่งที่มนุษย์คุ้นเคย ด้วยเหตุนี้จึงเชื่อว่าในอนาคตอันใกล้ ผลงานศิลปะภาพถ่ายจะมีบทบาทมากขึ้นในวงการศิลปะ



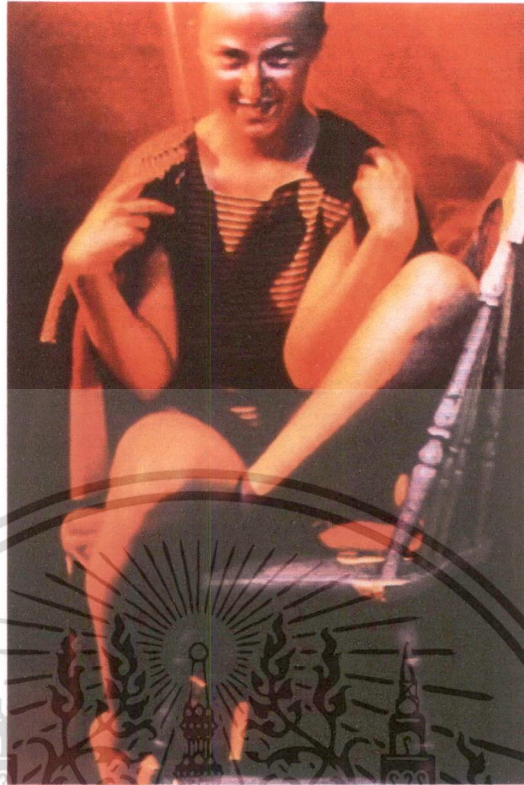
ภาพที่ 2.1 จอห์น บาดเคสชาวี. Two Figures (One with Shadow). 1986. ภาพถ่าย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.2 เดวิด ฮอกนี่. Hwy. 1986. การปะติดภาพถ่าย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

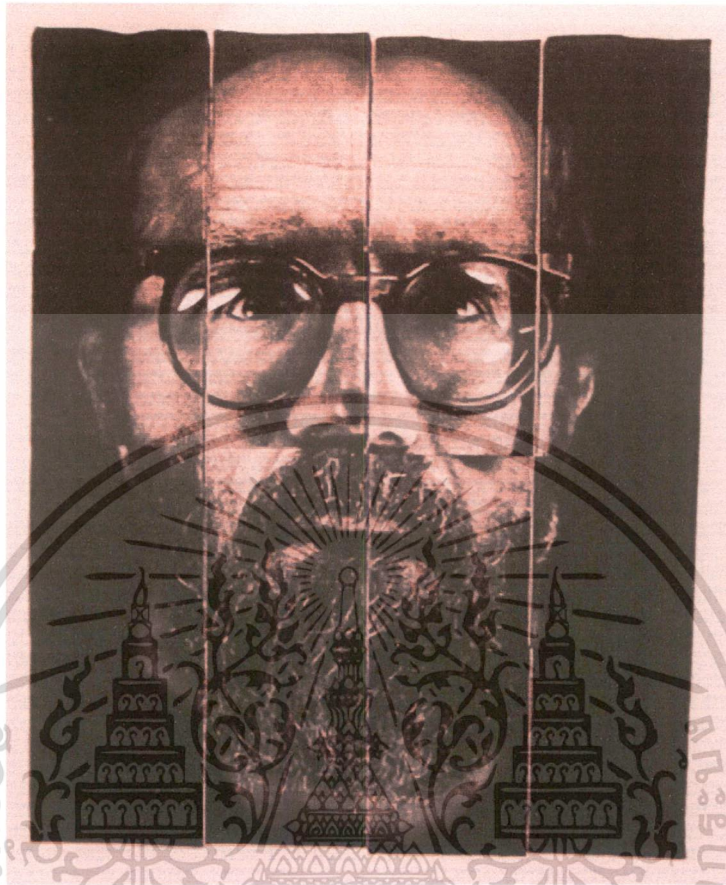


ภาพที่ 2.3 ซินดี เซอร์แมน. Untitled. 1983. ภาพถ่าย.



ภาพที่ 2.4 แอนเซล์ม ไคเฟอร์. Schweres Wasser. 1987. สีสผสม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.5 ชัค โคลส. Self Portrait Sixteen Parts. 1984. การประกอบภาพถ่าย.

2.4.2 อิทธิพลจากผลงานของ ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon)

เกิดที่ประเทศไอร์แลนด์ ปี พ.ศ. 2452 ถึงแม้ว่าเบคอนจะเริ่มเขียนภาพมาในช่วง พ.ศ. 2473-83 แต่ก็ตาม แต่กิจกรรมส่วนใหญ่ของเบคอนเริ่มมีขึ้นจริงจึงเมื่อ พ.ศ. 2488 แม้กระนั้นก็ตาม ภายหลังจากความรุนแรงของสงครามโลกครั้งที่ 2 นั้น สาธารณชนก็ยังไม่พร้อมที่จะรับจินตภาพที่เขา วาดกระหน้าลงไป จนเป็นการทำลายลักษณะภายนอกของรูปทรงมนุษย์ลงไปมากเช่นนี้ และดูเหมือนว่ารูปมนุษย์ในภาพวาดของเขากำลังร้องโหยหวนด้วยความเจ็บปวดจนเสียงลอคออกมาออกผนังกล่องอัน โปร่งใสด้วย ผลงานของเขาในยุคหลังยังแสดงการบิดรูปทรงรุนแรงมากขึ้นและความรู้สึกต่อการแปรเปลี่ยนรูปอันกระฉับกระเฉงว่องไวของเขาสำเร็จผลได้ด้วยการใช้ฝีแปรงวาดเป็น เส้นหมุนวนและการลงสีด้วยเศษผ้า หรือการสาดสีลงพื้นผ้าใบ เบคอนรู้สึกว่ ในทุกวันนี้การวาดรูปเหมือนเป็นเรื่องทำทายนมากที่สุด โดยมากเขาชอบทำงานจากภาพถ่าย เพราะว่ามันง่ายแก่การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ทำลาย” จินตภาพนั้น ด้วยเขาไม่ต้องการให้สนใจดูเรื่องราวนั่นเอง กระนั้นก็ตามเขาไม่มีเจตนาสร้างจินตภาพให้ดูน่ากลัวหรือให้ความเห็นต่อสถานการณ์ของมนุษย์แต่อย่างไร เขาปรารถนาที่จะบันทึกลักษณะพฤติกรรมมนุษย์เอาไว้ ในแบบที่เข้มข้นที่สุดมากกว่า รวมทั้งการสร้างจินตภาพขึ้นมาใหม่อย่างไม่ต้องคำนึงเหตุผลใด ๆ เลยด้วย

เบคอนรู้สึกว่าการชีวิตเป็นอุบัติเหตุอย่างหนึ่ง โดยไม่มีเหตุผลหรือความมุ่งหมายใด ๆ อันแน่นอนเลย แต่ใคร ๆ ก็ยังสามารถรับความน่าพอใจจากประสบการณ์อันลึกซึ้งในชีวิต และการเข้าถึงความเป็นจริงแห่งชีวิตในระดับต่าง ๆ กันได้ การเขาสนใจเขียนภาพแบบไม่แสดงเหตุผลหรือเขียนภาพตามสัญชาตญาณ และเขียนภาพจากอุบัติเหตุที่มีการควบคุมตัวเอง แสดงว่าเขาเป็นหนี้ความคิดของลัทธิเซอเรียลลิสต์อยู่มาก การเขียนภาพวิธีนี้ทำให้เขาสามารถปลุกเร้าอารมณ์วิกฤตอันพิเศษ ที่เป็นจุดอ่อนทางกายและใจของผู้ชมให้รู้สึกได้ จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่ลัทธิเอกซิสเตนเขียนกำลังค้นหาอยู่ ในช่วงภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ไม่ทราบว่าจะเป็นอย่างใดโดยเจตนาหรือไม่ที่ผลงานของเบคอนดูเหมือนจะเผยให้เห็นว่ามนุษย์ร่วมสมัยเป็นมนุษย์ที่ชอบการเปลี่ยนแปลงไปตามความเป็นไปได้และสามารถโต้แย้งกับตัวเองเสมอ ๆ ด้วย



ภาพที่ 2.6 ฟรานซิส เบคอน Three Studies of Henrietta Moraes. 1969.

สีน้ำมันบนผ้าใบ 35.5x30.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.7 ฟรานซิส เบคอน Three Studies of Henrietta Moraes. 1969.

สีน้ำมันบนผ้าใบ 35.5x30.5 เซนติเมตร

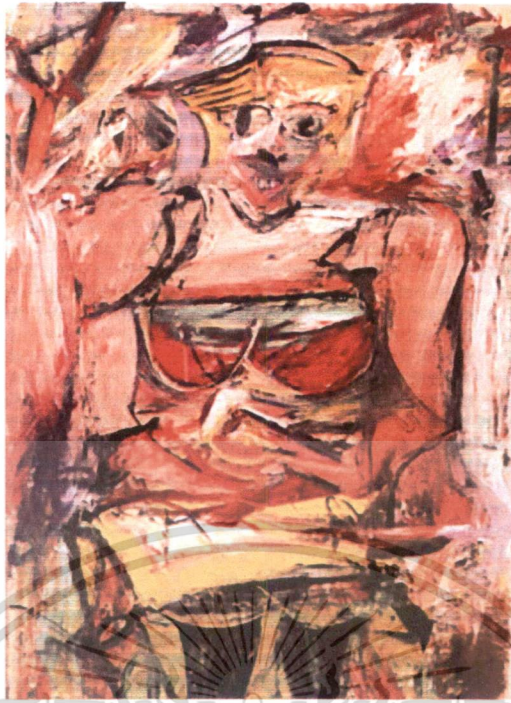
2.4.3 อิทธิพลจากผลงานของ วิลเลียม เด คูนนิ่ง (William de Coonning)

เกิดที่ประเทศฮอลแลนด์ ปีพ.ศ. 2447 เด คูนนิ่งทำงานเป็นศิลปะพาณิชย์ศิลป์ในช่วงกลางวัน และไปเข้าศึกษาศิลปะในชั้นเรียนในช่วงกลางคืน ระยะเวลาแรกศึกษาอยู่ที่สถาบันอะคาเดมีในเมืองรอตเตอร์ดัม ประเทศฮอลแลนด์ ต่อมาก็ไปศึกษาอยู่ในประเทศเบลเยียม ครั้นหลังจาก พ.ศ. 2469 แล้ว เขาก็เข้าไปศึกษาอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและกลายเป็นจิตรกรเต็มเวลาเมื่อ พ.ศ. 2478 ในชาว พ.ศ. 2483-93 เขากลายเป็นจิตรกรที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งในนิวยอร์ก

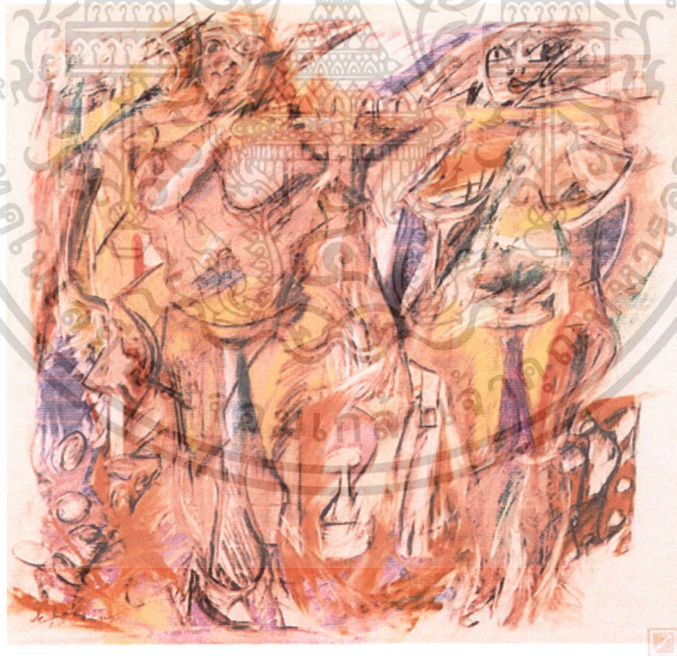
แบบอย่างของศิลปะของเด คูนนิ่ง ยุคแรกในช่วง พ.ศ. 2463-73 กับช่วง พ.ศ. 2473-83 นั้น มักเป็นการผสมผสานกันระหว่างรูปร่างแบบเรขาคณิตกับรูปร่างวัตถุแบบที่พอจำได้ เขาเน้นภาพบางส่วนให้ดูกลมและทึบเนียน แต่บางส่วนก็บีบเสียดจนแบน และมีการขยับเลื่อนกันอยู่ตลอดเวลาจากกลุ่มมวลมาสู่ผิวระนาบและจากความแบนมาสู่ความลึก มีการใช้สีชมพู เหลือง และน้ำเงินอ่อน บางทีก็ใช้สีดำทึบจนดูสิ้นสะเทือนด้วยเหมือนกัน ในช่วง พ.ศ. 2483-93 เขาสร้างผลงานแบบไร้รูปวัตถุ และแบบนามธรรมเป็นภาพสีดำกับสีขาว ด้วยการใช้เส้นที่เคลื่อนไหวว่องไว และแผ่นระนาบโค้งอย่างร่าเริง ผลงานส่วนใหญ่ที่เขานำมาแสดงเดี่ยวเป็นครั้งแรก ใน พ.ศ. 2491 นั้น ประกอบด้วยผลงานที่สร้างขึ้นในช่วงดังกล่าวนี้ ซึ่งก็ได้ทำชื่อเสียงให้แก่เขาอย่างรวดเร็ว

ในช่วง พ.ศ. 2493-2503 เด คูนนิ่งเพิ่มสีลง ไปสีแปร่งที่ฟาดกระหน่ำ และในพลังอันมีกำลังแรงของผลงานที่ทำกันมาในช่วงก่อน ๆ แบบอย่างผลงานที่ทำในช่วงนั้นเป็นประจักษ์ได้จากผลงานในชุดที่ชื่อว่า “ผู้หญิง” นี้แล้ว ดูเหมือนว่า ผลงานของเขาจะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น จากการเผชิญหน้าอันรุนแรงระหว่างศิลปินกับวัสดุที่เขาใช้ มาสู่การเริ่มกลายเป็นการบันทึกการกระทำและการตัดสินใจที่เป็นไปเองตามสัญชาตญาณของศิลปิน ในช่วง พ.ศ. 2508-10 เขาเริ่มเขียนรูปมนุษย์ในจิตรกรรมของเขาอีกครั้ง แต่ในช่วงนี้เขาใช้สีแปร่งที่มีลักษณะไหลเป็นของเหลวมากกว่าในผลงานที่เขาเคยทำมาก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



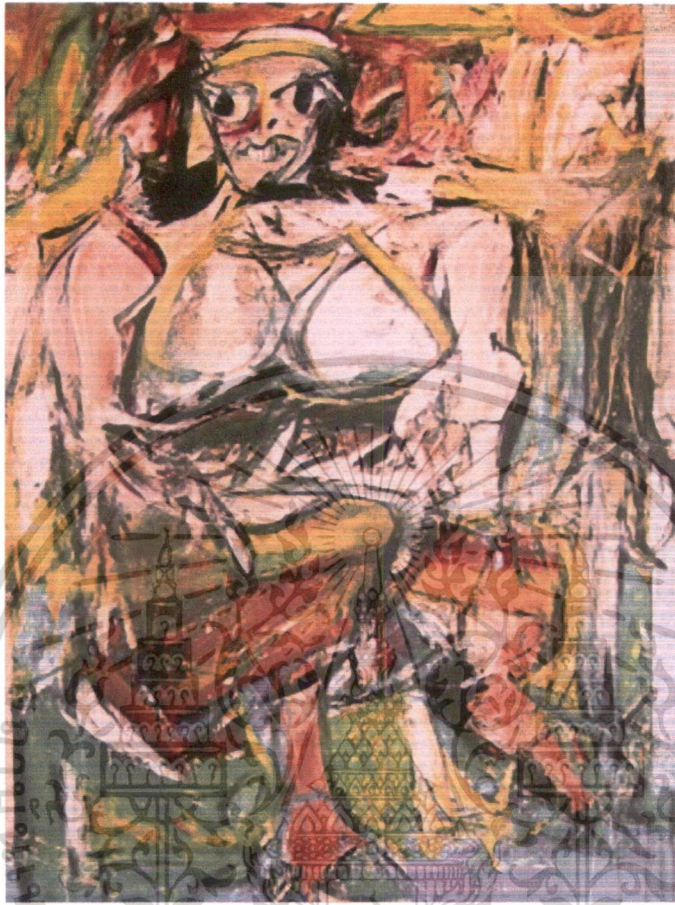
ภาพที่ 2.8 วิลเลม เด คูนิง Woman V. 1952-1953. สีนํ้ามันบนผ้าใบ 192.7x147.3 เซนติเมตร



ภาพที่ 2.9 วิลเลม เด คูนิง Two Women with Still Life. 1950-1952.

สีนํ้ามันบนผ้าใบ 22 1/4 x 18 3/4 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.10 วิลเลียม เด คูนิง Woman I. 1950-1952. สีน้ำมันบนผ้าใบ 192.7x147.3 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

กระบวนการดำเนินงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ

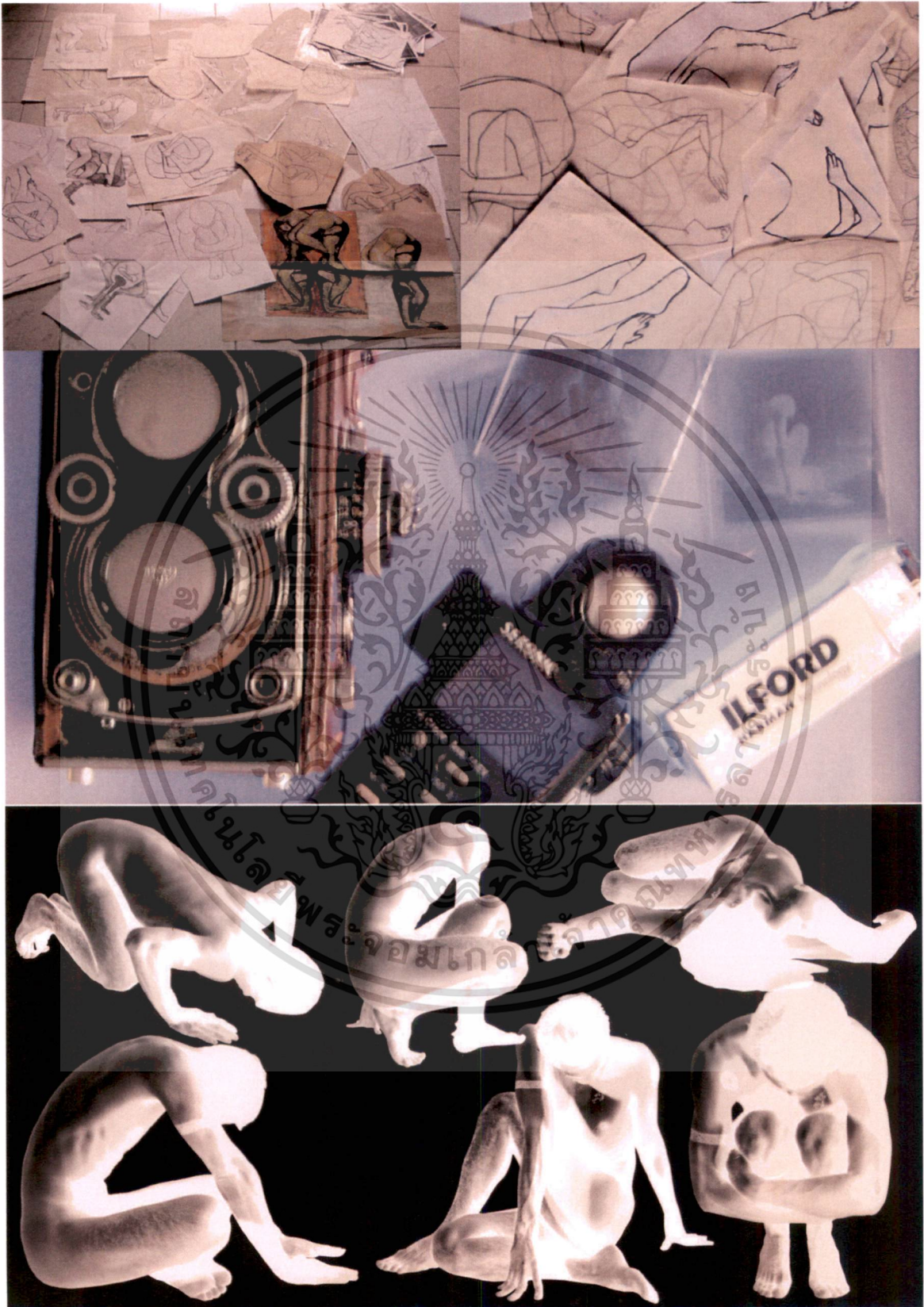
กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะภาพถ่ายเป็นผลรวมของกระบวนการทางศิลปะ และ วิทยาศาสตร์ มีสุนทรียภาพเฉพาะตัวที่ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่มีพลัง ดึงดูดไม่แพ้ศิลปกรรมประเภทอื่น ๆ การสร้างสรรค์ศิลปะภาพถ่ายจึงเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ ที่มีระบบ ขั้นตอน การวางแผน ค้นคว้า และทดลองโดยไตร่ตรองไว้ล่วงหน้า เพื่อนำมาเป็นข้อมูล ในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

ในประวัติศาสตร์ของการพัฒนาภาพถ่ายในระยะแรกมุ่งเน้นแสดงถึงการคิดค้นทาง วิทยาศาสตร์มีการแข่งขัน คิดค้นและพัฒนาการถ่ายภาพ และวิธีการอัดขยายภาพหลากหลาย รูปแบบ วิธีการอัดขยายภาพแบบโบราณเหล่านั้นจึงไม่ได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้าง สรรค์ผลงานศิลปะ ปัจจุบันวิธีการอัดขยายภาพแบบ โบราณเหล่านี้ ถูกนำกลับมาใช้เป็นเครื่องมือ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพถ่ายที่มีคุณค่าและมีลักษณะเฉพาะตัวของมันเอง

3.1 ขั้นตอนเตรียมการสร้างสรรค์

การพัฒนาแนวความคิด โดยทั่วไปมักจะพัฒนา ไปพร้อมกับการค้นคว้า หาข้อมูลทดลอง ทำภาพร่างขนาดเล็ก ความคิดจะกระจ่างขึ้นตามลำดับ ตามขั้นตอนภาพร่างแต่ละภาพ และแนว แนวความคิดจะถูกพัฒนาไปที่ละขั้นตามลำดับ จากความคิดและภาพร่างที่ยังเลื่อนรางคลุมเครือ จะ ค่อยๆแจ่มชัดขึ้นจนถึงจุดชัดเจนเพียงพอที่จะคัดสรรภาพร่าง นำไปเป็น โครงสร้าง หรือต้น แบบและขยายเป็นผลงานจริง ในขั้นตอนเตรียมการสร้างสรรค์ สามารถแบ่งเป็นสองขั้นตอนหลัก ได้ดังนี้

3.1.1 ขั้นตอนการถ่ายภาพต้นแบบ เริ่มจากการจัดทำภาพร่างด้วยดินสอเพื่อค้นหารูปทรง และท่าทาง แสดงถึงความภาคภูมิใจในความเป็นมนุษย์แต่แฝงเร้นด้วยความเศร้า ไม่มีความสุข จากนั้นนำภาพร่างที่เลือกสรร มาเป็นต้นแบบในการถ่ายภาพ ข้าพเจ้าเลือกใช้ฟิล์มถ่ายภาพขาวดำ ขนาด 120 (6x6 เซ็นติเมตร) เพื่อคุณภาพที่ดีของภาพต้นแบบ โดยการจัดแสงที่มีความต่าง ของแสงสูงเพื่อขับเน้นรูปทรง



ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการถ่ายภาพต้นแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 การศึกษาทดลองและทดสอบปฏิกิริยาเคมี เพื่อค้นหาการสร้างร่องรอยคราบ และพื้นผิว ในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากปฏิกิริยาเคมีที่เกิดขึ้นแล้ว วิธีการใช้คู่กัน ในการทาน้ำยา เคมีบนกระดาษ หรือการปล่อยให้เกิดการไหลซึมโดยไร้การควบคุม ก็ถือว่าเป็นวิธีการหลักในการสร้างพื้นผิว ให้กับชิ้นงานเช่นกัน

3.1.3 จัดทำภาพร่างขนาดเล็ก เพื่อทดสอบขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 3.2 การศึกษาทดลองและทดสอบปฏิกิริยาเคมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

นำภาพร่างมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงโดยมีกระบวนการดังนี้

3.2.1 นำฟิล์มต้นแบบมาจัดทำเป็นภาพเนกาตีฟ (Negative) ตามขนาดชิ้นงานด้วยการ
แสกน (scan) และพิมพ์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์

3.2.2 นำน้ำยาเคมีไวแสงทาลงบนชิ้นงานในขั้นตอนนี้เป็นกระบวนการที่แสดงความรู้สึกลึก
ภายในผ่านสีแปร่งและวิธีการสร้างปฏิกิริยาเพื่อให้เกิดพื้นผิวบนชิ้นงาน ขั้นตอนนี้ต้องทำใน
ห้องมืดเท่านั้น

3.2.3 เมื่อน้ำยาเคมีแห้งดีแล้ว นำภาพเนกาตีฟวางทับด้านบนแบบสนิทกับชิ้นงาน นำไปปรับ
แสงแดดตามเวลาที่ได้ทดสอบไว้

3.2.4 นำชิ้นงานมาสร้างภาพด้วยน้ำ

3.2.5 วิเคราะห์ตีความหมายคุณค่าของผลงาน เพื่อพัฒนางานต่อไป





ภาพที่ 3.3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

บทวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

โครงสร้างหลักและสาระจากผลงานศิลปะที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงออกซึ่งความคิดความรู้สึก ทักษะ ทักษะ หรือความงามที่อยู่ในผลงานของข้าพเจ้า สามารถแสดงออกถึงคุณค่าด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบดังนี้

4.1 เนื้อหา (Content)

ผลงานชุดนี้เป็นการแสดงเนื้อหา โดยการลดทอน คัดแปลงและสลายความเหมือนจริงในแบบภาวะวิสัยตามที่ตามองเห็น ไปสู่ความเป็นจริงแบบอัตวิสัย ตามที่ปัญญาญาณ (Intuition) แห่งจิตใจมองทะลุเปลือกภายนอก เข้าถึงแก่นแท้ของความคิดและความรู้สึก ภายใต้รูปทรงมนุษย์ที่ง่ายแก่การเข้าใจนั้น กลับมีเนื้อหาที่แฝงเร้นอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด เรื่องราว และทัศนคติที่มีต่อสภาวะสังคมในปัจจุบัน

สาระสำคัญในการสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการทำงานของทั้งสมองและจิตใจที่เข้าถึงเนื้อหาอย่างประจักษ์แจ้ง โดยที่ข้าพเจ้าอาศัยตัวเองเป็นศูนย์กลางแสดงอัตตาออกมาเป็นเนื้อหาสาระของผลงาน ผ่านภาษาและวิธีการทางศิลปะ

4.2 รูปแบบ (Style)

ผลงานชุดนี้เป็นภาพถ่ายศิลปะ อัดขยายด้วยวิธี โนราคม (Cyanotype Process) ด้วยมือ ผสานการแสดงออกแบบลัทธิแอบสแตรก เอกเพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionist) จนเกิดเป็นภาพถ่ายในรูปแบบผลงานกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) ที่มีลักษณะเฉพาะตัว

ศิลปะกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) หมายถึงศิลปะใดๆที่ใช้เรื่องราวที่เป็นจริง คัดทอน หรือสลายรูปทรงจนเหลือเพียงสาระแห่งความเป็นจริง ตามความรู้สึกของศิลปิน

ลัทธิแอบสแตรกเอกเพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionism) เป็นงานจิตรกรรมแบบหนึ่งซึ่งไม่แสดงสิ่งที่เป็นธรรมชาติ จิตรกรรมแบบนี้จะผสมผสานรูปทรงนามธรรม (Abstract Form) เข้ากับคุณค่าทางอารมณ์สะเทือนใจ (Emotional Value) บรรดาจิตรกรรมมักมีขนาดใหญ่ ใช้สีฟุ้งกันที่กระตุ้นให้รู้สึกเคลื่อนไหว มีพลัง เข้มแข็งและว่องไว บางครั้งก็ใช้สีสด หรือเหวี่ยงสีลงไปบนพื้นภาพ ทั้งนี้เพื่อจะสร้างผลงานที่บันทึกความรู้สึกของศิลปินเอาไว้ มักจะเป็นงานที่เขียนด้วยสีสด และมีผลบังเอิญปรากฏอยู่มากเช่นการปล่อยให้สีไหลเยิ้มไปเอง โดยไม่มีการควบคุม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุ (Visual Elements)

ทัศนธาตุคือธาตุปัจจัยต่างๆที่ประกอบอยู่ในผลงานศิลปะ ในผลงานของข้าพเจ้าประกอบด้วย ทัศนธาตุที่มีความสำคัญในการวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจในผลงานศิลปะ ดังนี้

4.3.1 เส้น (Line)

ในผลงานชุดนี้มีการผสมผสานการทำงานของเส้นพื้นฐานทั้ง 2 ลักษณะ คือเส้นตรง และเส้นโค้ง เส้นโค้งน้อยใหญ่ หลากหลายทิศทางกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ ซ้อนทับ สอดประสาน จนเกิดเป็นรูปร่างและรูปทรง เส้นโค้งกันหอยจากคราบและร่องรอยที่แทรกซึมอยู่ทั่วทั้งภาพ ให้ความรู้สึกขยาย หดตัว คลื่นคลายและเคลื่อนไหว ทำลายความนิ่งของรูปทรงหลัก สร้างการเคลื่อนไหวภายในภาพ แสดงการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเส้นตรงที่สำคัญในผลงานของข้าพเจ้าเป็นเส้นตรงในอุดมคติ มิได้ปรากฏเป็นรูปธรรมอยู่ในผลงานหากแต่รับรู้ได้ เป็นเส้นตรงที่อยู่แกนกลางของภาพให้ความรู้สึกแข็งแรงและมั่นคงเป็นเส้นนำสายตาที่รักษาสมดุลย์ของภาพไว้

4.3.2 สี (Colour)

ผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับรูปทรงที่ถูกทำลาย และลดทอนเป็นหลัก เป็นการใช้รูปทรงที่เป็นรูปธรรมเพื่อนำเสนอเนื้อหาทางด้านนามธรรม รายละเอียดในความจริงบางอย่างจึงถูกลดทอนและตัดทิ้งไป รวมทั้งสีสันแห่งความเป็นจริงด้วย การตัดสินใจที่จะใช้สีเอกรงค์เริ่มด้วยการอัดขยายภาพขาวดำในห้องมืด แต่ภาพขาวดำก็ไม่ตรงกับความรู้สึกของข้าพเจ้านัก ด้วยโทนภาพที่หนักเกินไป นอกจากนี้งานขาวดำยังให้ความยึดติดกับความจริงในด้านรูปธรรม อาจเป็นเพราะภาพขาวดำถูกใช้เป็นส่วนในการบันทึกความจริงมาแต่แรกเริ่ม ข้าพเจ้าเลือกที่จะทดลองและค้นหากระบวนการอัดภาพแบบ โบราณด้วยมือ

Cyanotype Process คือการอัดขยายภาพที่ให้โทนสีน้ำเงินให้ความรู้สึกสงบนิ่งและมั่นคง อีกทั้งให้ความรู้สึกแปลกตาและไม่คุ้นเคย นอกจากนี้การอัดภาพด้วยแสงแดด อากาศ และน้ำในที่โล่งแจ้งสร้างบรรยากาศเบาสอดคล้องกับแนวคิดในการสร้างผลงานชุดนี้ที่เหมาะสม

4.3.3 รูปร่างและรูปทรง (Form & Shape)

รูปอินทรีย์ (Organic Form) รูปทรงของมนุษย์เป็นรูปทรงหลักในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเนื้อหาทางรูปธรรมที่ง่ายต่อการรับรู้และเข้าใจ การจัดท่วงท่าที่ได้รับแรงบันดาลใจจากงานประติมากรรมยุคกรีกและสมัยฟื้นฟูวิทยาการ (Renaissance) อ้างถึงความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และงดงามในอุดมคติดูมั่นคง หนักแน่น แต่แฝงความอึดอัดไม่ผ่อนคลาย ไม่มีความสุข

รูปอิสระ (Free Form) ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนเป็นไปตามอิทธิพลและการกระทำจากสิ่งแวดล้อมที่ไร้การควบคุม ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว และกลมกลืนกับรูปอินทรีย์จนทำให้

รูปอินทรีย์เปลี่ยนรูปลักษณะ ไปจากเดิม แสดงการรุกรานของกระแสการเปลี่ยนแปลง จนทำให้มนุษย์แตกต่างไปจากเดิม

4.3.4 น้ำหนัก (Tone)

นอกจากให้ความแตกต่างระหว่างที่ว่างกับรูปทรงหลักแล้ว น้ำหนักอ่อนแก่อันเกิดจากร่องรอยที่ทับซ้อนกันกระจายไปทั่วทั้งภาพให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวและประสานกลมกลืนในบางจุด ทำให้เกิดรูปอิสระ (Free Form) ที่น่าสนใจ ดึงดูดสายตาจากความเด่นชัดและความนิ่งของรูปทรงหลัก น้ำหนักของแสงเงาเป็นหัวใจหลักของกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่ายมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการรับแสงขณะอัดขยายภาพในการสร้างน้ำหนักที่แตกต่างในผลงาน

4.3.5 ที่ว่าง (Space)

ที่ว่างในผลงานของข้าพเจ้า โดยหลักมีอยู่สองส่วน คือที่ว่างที่เป็นปริมาตรของรูปทรงที่กินระหว่างเนื้อที่อยู่ มีประมาณมากจนเกือบเต็มภาพ สร้างแรงดึงดูดสายตาไปสู่รูปทรง และที่ว่างในระนาบ 2 มิติที่โอบล้อมรูปทรง มีปริมาณน้อยนิคจนแทบจะติดขอบภาพ ช่วยสร้างรูปทรงให้ดูโดดเด่นขึ้น

4.3.6 ลักษณะผิว (Texture)

พื้นผิวของงานมีความสำคัญต่อผลงานของข้าพเจ้ามาก ร่องรอยที่เกิดจากการซ้อนทับเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงเวลาที่ผ่านไป คราบที่แห้งของน้ำยาเคมี แสดงร่องรอยการสูญเสียลายของรูปทรงในบางจุดให้ความรู้สึกถึงการรุกรานจากกระแสการเปลี่ยนแปลง โดยไร้การควบคุม กัดกร่อนแทรกซึมเข้าไปทดแทนพื้นที่ในรูปทรงหลักจนพรา่เลือนหรือเปลี่ยนรูปไป

การสร้างพื้นผิวบนชิ้นงานของข้าพเจ้าประกอบด้วยการวางแผนอย่างดี โดยใช้วิธีการรองพื้นและการใช้สีแปร่ง หรือแม้แต่การอัดภาพซ้ำ 2-3 ครั้งบนวัสดุเดิมนอกจากนี้ยังมีบางส่วนที่ข้าพเจ้าปล่อยให้เกิดการไหลย้อยของน้ำยาเคมี โดยไร้การควบคุม

4.3.7 จังหวะลีลา (Rhythm)

แม้ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าจะประกอบด้วยรูปทรงที่ดูเรียบง่ายไม่ซับซ้อน หากแต่ข้าพเจ้าได้ใช้คุณลักษณะของจังหวะและลีลาที่ไม่เป็นแบบแผน อันเกิดจากการเคลื่อนไหวต่อเนื่องกันของเส้นสี รูปทรง น้ำหนัก และพื้นผิวสร้างความรู้สึกเคลื่อนไหวอย่างอิสระในผลงานรบกวนความเด่นชัดของรูปทรงหลักดุจดังกระแสการเปลี่ยนแปลงที่วูบไหวไม่เคยหยุดนิ่ง

4.4 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

ข้าพเจ้าได้เลือกผลงานจำนวน 2 ชิ้นคือ Human Change หมายเลข 1 และ 4 มาวิเคราะห์ในเชิงลึก ถึงโครงสร้างองค์ประกอบศิลป์ที่นำไปสู่สาระและเนื้อหา รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึกที่ปรากฏอยู่ในผลงานของข้าพเจ้า โดยเริ่มจากหัวข้อความเป็นเด่น (Dominance) ความเป็นรอง (Subordination) ความขัดแย้ง (Opposition) ความหลากหลาย (Variation) การประสาน (Transition) เอกภาพ (Unity) พลังความเคลื่อนไหว (Dynamic Power)

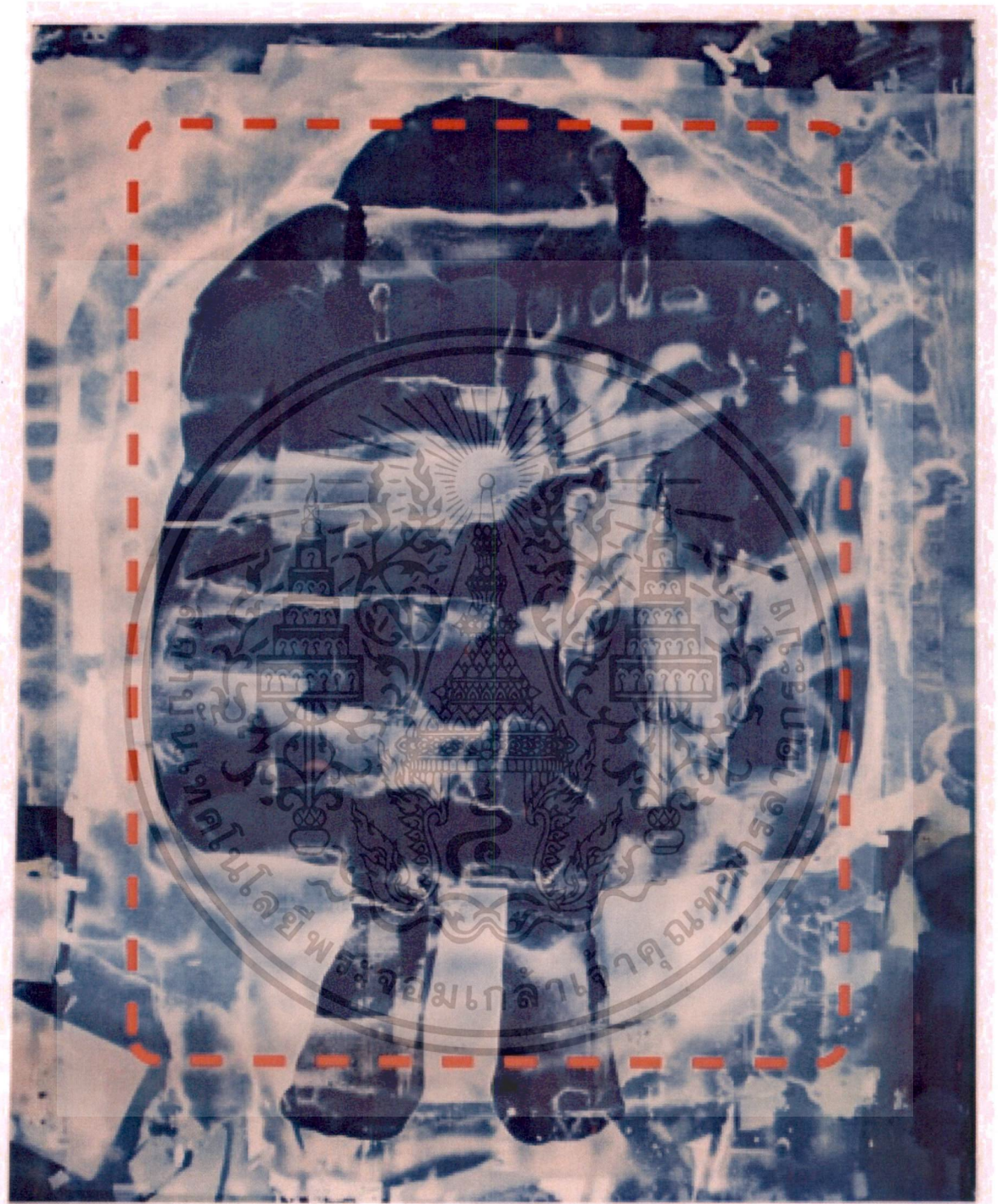
4.4.1 วิเคราะห์ภาพ Human Change 1

แนวคิด

การใช้ชีวิตประจำวันที่ต้องไล่ตามและทำความเข้าใจกับผู้คน que เปลี่ยนไป เหตุการณ์ และสภาวะทางสังคมที่ยากแก่การคาดเดา ก่อเกิดความรู้สึกขัดแย้งแปลกแยกอยากหลบหนีจากผู้คน

ความเป็นเด่นและความเป็นรอง

ผลงานข้าพเจ้าในด้านรูปธรรมจะดูไม่ซับซ้อน โดยที่ให้ความสำคัญกับรูปทรง (Form) และพื้นผิว (Texture) เป็นหลัก ความเป็นเด่นคือรูปทรงของมนุษย์ขนาดใหญ่ใจกลางภาพ ดึงดูดสายตาให้พิจารณารายละเอียดและนัยยะที่แฝงอยู่ในรูปทรง ด้วยท่าทางของรูปทรงที่ดูหนักแน่น มั่นคง แต่แฝงเร้นความอึดอัด เศร้าหมอง ควบคุมความรู้สึกโดยรวมของภาพ รูปร่างนามธรรม อันเกิดจากปฏิกิริยาเคมี ฟ้าแปร่ง คราบและร่องรอยการแห้งของน้ำยาเคมีไวแสงที่ซ้อนทับ สั้นไหล รุกราน หลากหลาย กระจายอยู่ทั่วภาพเกิดเป็นพื้นผิวที่สร้างความรู้สึกเคลื่อนไหวไม่คงที่ คือ ความเป็นรองของภาพ



ภาพที่ 4.1 ความเป็นเด่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.2 ความเป็นรอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความขัดแย้ง

ผลงานชิ้นนี้มีความขัดแย้ง ประกอบด้วยรูปทรงและรูปร่างที่มีทั้งความเป็นนามธรรมและรูปธรรม นำหนักที่ต่างกันกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ ฝีแปรงที่ตัดขวางกันในทิศทางตรงข้ามพื้นผิวที่ให้ความรู้สึกรียบและขรุขระทั้งที่บวมและโปร่งรวมทั้งการแสดงเลื้อยหาที่เป็นนามธรรมผ่านรูปทรงที่เป็นรูปธรรมความขัดแย้งอันหลากหลายนี้ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนไหวที่ไม่คงรูปอยู่ในผลงานชิ้นนี้ตลอดเวลา

ความหลากหลาย

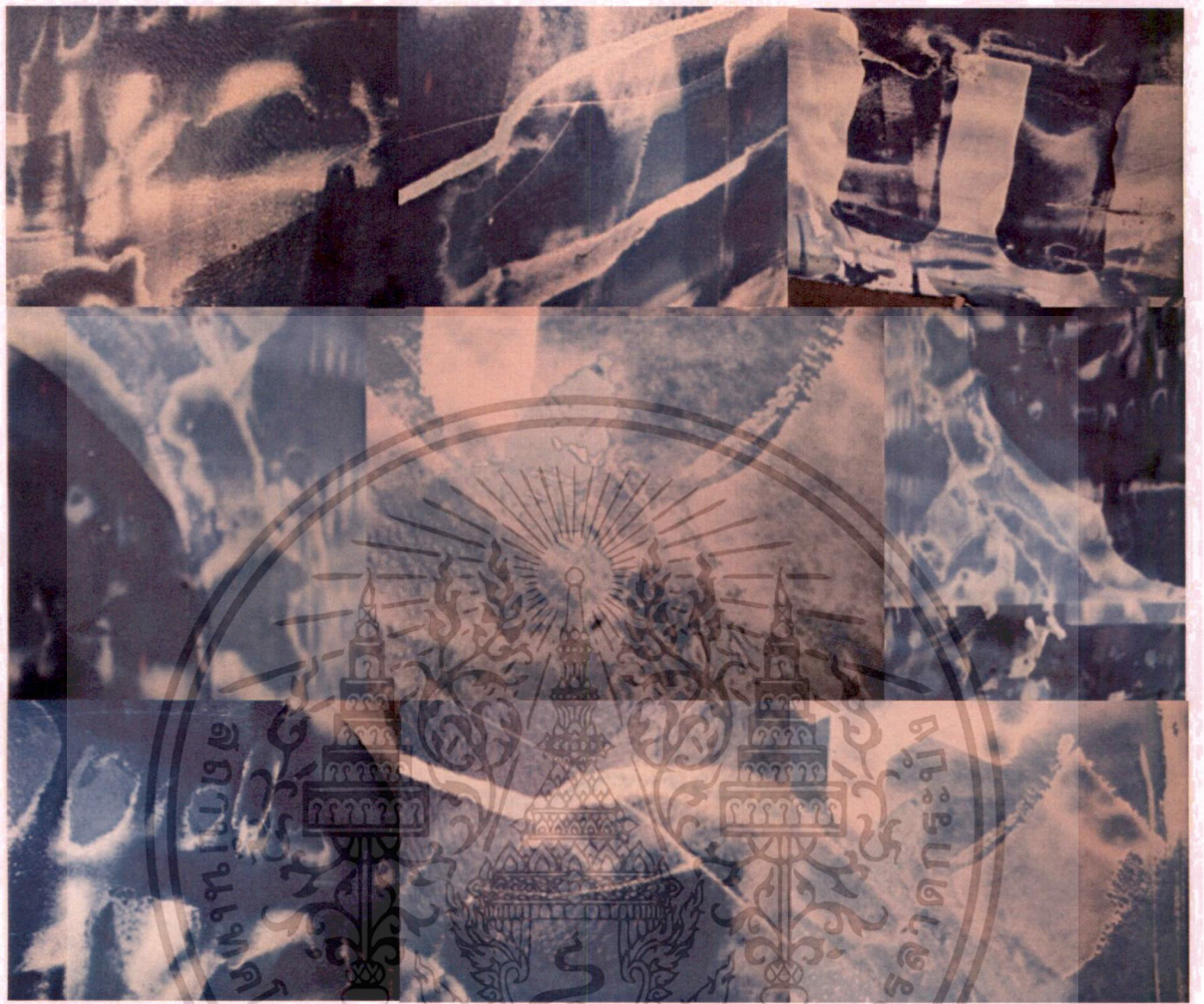
รูปร่างอิสระที่แตกต่างกันมากมายอันเกิดจากฝีแปรงและปฏิบัติการเคมีได้สร้างความหลากหลายให้กับผลงานชิ้นนี้ บางส่วนก็ซ้อนทับกันจนเกิดเป็นรูปร่างใหม่ทำลายรูปร่างอื่นให้เปลี่ยนไปไม่รู้จบ

เอกภาพ

ความขัดแย้งมากมาย พื้นผิวที่หลากหลาย ได้รูปทรงเป็นตัวประสานให้เกิดเอกภาพแก่ผลงานชิ้นนี้ ท่าทางของรูปทรงควบคุมอารมณ์โดยรวมของภาพ

พลังความเคลื่อนไหว

ความไม่คงตัวของรูปร่างอิสระ ที่เคลื่อนไหวอย่างไร้ทิศทางกระจายอยู่ทั้งชิ้นงานก่อให้เกิดพลังความเคลื่อนไหวภายในภาพอย่างไม่จบสิ้น



ภาพที่ 4.3 ความหลากหลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2 วิเคราะห์ภาพ Human Change 4

แนวคิด

มนุษย์ทุกคนต่างอยู่ในกระแสการเปลี่ยนแปลงที่ถาโถมเข้าใส่ สำหรับผลงาน
ชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ทดลองนำรูปทรงที่มากขึ้นกว่าผลงานชิ้นก่อน เพื่อนำเสนอเนื้อหา และมุมมอง
ที่กว้างขึ้น รวมทั้งความน่าสนใจและแปลกตาจากผลงานชิ้นก่อนหน้า

ความเป็นเด่น

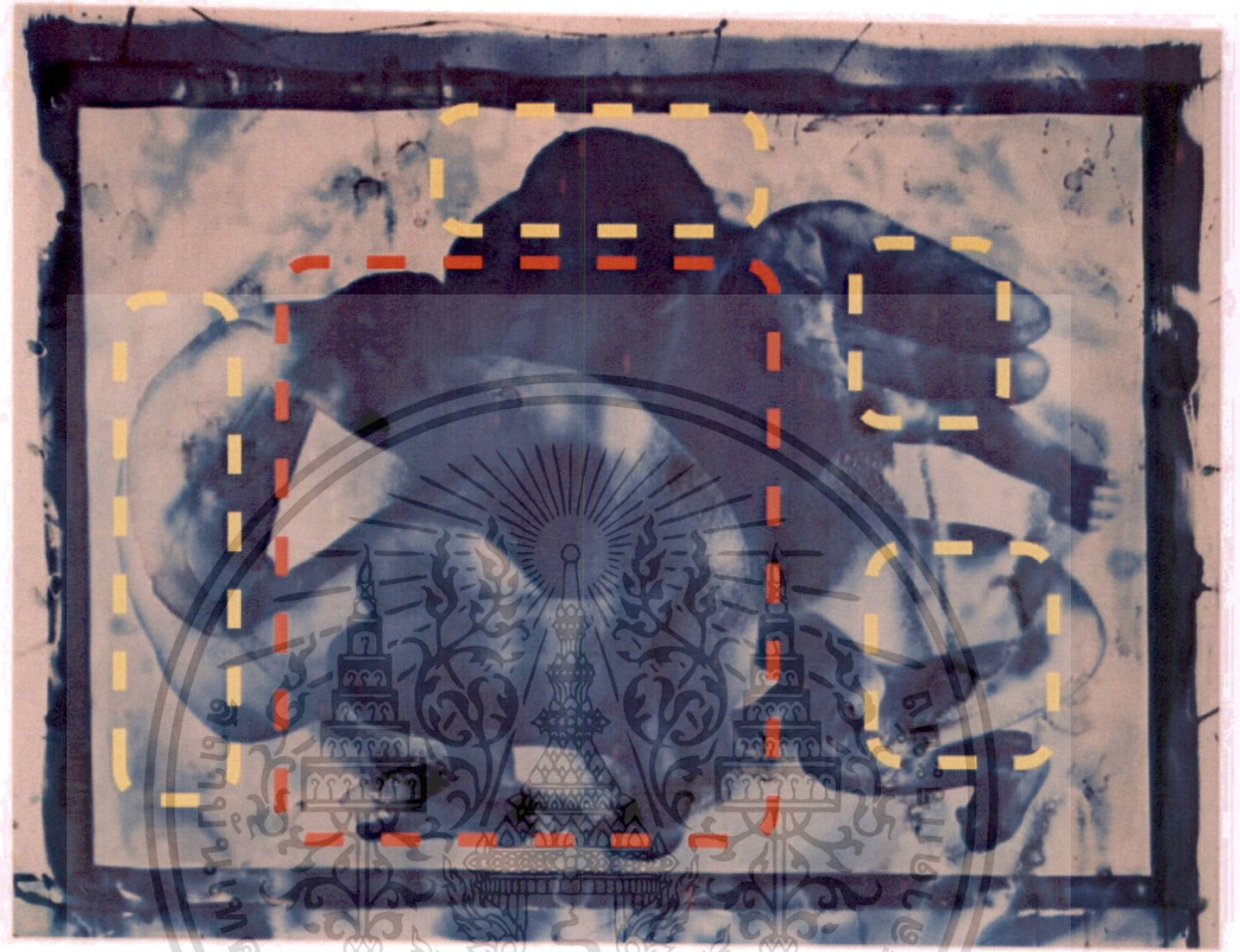
อยู่ที่รูปทรงของมนุษย์ที่อยู่ในระยะใกล้สุด ทิศทางของรูปทรงอยู่ในแนวตั้ง ให้
ความรู้สึกมั่นคงแข็งแรง ท่าทางของรูปทรงแสดงถึงความอ่อนแอ เสรีหมองในจิตใจ

ความเป็นรอง

อยู่ที่รูปทรงของมนุษย์ที่ซ่อนอยู่ด้านหลังรูปทรงที่มีความเป็นเด่นช่วยให้เกิดความ
สมดุลย์ในภาพ และผลักดันความเป็นเด่นให้นำสนใจยิ่งขึ้น



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.4 ความเป็นเด่น (สีแดง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.5 พลังความเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความขัดแย้ง

ทิศทางที่แตกต่างของรูปทรงมนุษย์ในหลายทิศทางผลักดันกันให้ความรู้สึกดึงดูดสายตาและเคลื่อนไหวจากรูปทรงหนึ่งสู่อีกรูปทรงหนึ่ง

ความหลากหลาย

รูปร่างอิสระอันเกิดจากร่องรอยการไหลย้อยและคราบแห้งของสีและน้ำยาเคมีที่มีรูปร่างหลากหลาย ไม่คงตัวผสาน ซ้อนทับ และผลักดัน ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวภายในภาพ รูปร่างที่แตกต่างกันช่วยเพิ่มความหลากหลายให้แก่ผลงาน

เอกภาพ

ความขัดแย้งอย่างรุนแรงจากทิศทางที่ต่างกันของความเป็นเด่นและความเป็นรอง สร้างแรงดึงดูดและผลักดันกันอย่างสมดุลย์รูปร่างอิสระที่หลากหลายและน้ำหนักอ่อนแก่ที่กระจายอยู่ทั่วภาพเป็น ตัวประสานกันเป็นเอกภาพด้วยรูปทรงมนุษย์จากท่าทางที่แสดงถึงความเศร้าหมอง ไม่มีความสุข

พลังความเคลื่อนไหว

พลังความเคลื่อนไหวหลักเกิดจากแรงดึงดูดและผลักดันกันอยู่ตลอดเวลาของรูปทรงท่วงท่าและทิศทางที่แตกต่างในแต่ละรูปทรงดึงดูดให้สายตาจากรูปทรงหนึ่งไปสู่อีกรูปทรงหนึ่ง หมุนวนไม่สิ้นสุด นอกจากนี้รูปร่างอิสระจากร่องรอยคราบแห้งและน้ำหนักอ่อนแก่ของน้ำยาเคมีที่ไหลย้อยกระจายอยู่ทั่วภาพสร้างความเคลื่อนไหวที่ไม่คงรูป อยู่เต็มพื้นที่ของผลงานชิ้นนี้ตลอดเวลา

4.5 สรุปการวิเคราะห์

1. ความเป็นเด่นมักจะอยู่บริเวณแนวกลางภาพ สร้างความรู้สึกทางรูปธรรมที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน แต่ในความเรียบง่ายนี้ก็กลับมีเนื้อหาทางนามธรรมที่ซับซ้อนซ่อนอยู่โดยแสดงออกผ่านพื้นผิว รูปทรงและพื้นผิวจึงมีความสำคัญมากในผลงานของข้าพเจ้า
2. ความหลากหลายขององค์ประกอบทั้งรูปร่างอิสระ น้ำหนักอ่อนแก่สร้างการเคลื่อนไหวที่ไม่คงรูปและไม่รู้จบ รบคววน รุกราน และแทรกซึมสู่รูปทรงแห่งความเป็นเด่นอยู่ตลอดเวลา เป็นสิ่งที่แสดงถึงเนื้อหาในด้านนามธรรมได้เป็นอย่างดี
3. สี สีถูกใช้แทนค่าเนื้อหาและเรื่องราว สีน้ำเงินแทนค่าความจริงทางรูปธรรม ที่ดูหนักแน่นมั่นคงแต่แฝงความเศร้าเป็นสีหลักของภาพ
4. ความขัดแย้ง ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนไหวอย่างไม่เป็นระบบ เกิดความตื่นไหวในชิ้นงาน แต่ที่ประสานสอดคล้องกันได้อย่างลงตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ผลงานสามารถสื่อสารเรื่องราว เนื้อหา ความคิด และ ความรู้สึก ได้อย่างน่าพอใจ

6. กระบวนการและขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานที่ต้องอาศัยการสังเกตและพิจารณาอย่างละเอียด ส่งผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมต่อปฏิกิริยาเคมีในการอัดขยายภาพในแบบไซแอนโนไท (Cyanotype) ส่งผลต่อระบบความคิดการไตร่ตรองการวิเคราะห์และการตัดสินใจของข้าพเจ้า ในทางที่ดี ละเอียดและรอบคอบขึ้น การปล่อยให้บางส่วนในชิ้นงานเกิดขึ้นอย่างอิสระและไร้การควบคุม ข้าพเจ้าสามารถใช้องค์ประกอบทางศิลปะ เข้ามาจัดการให้เกิดความสมดุลย์มีความเป็นเอกภาพ มีคุณค่าทางศิลปะ และสื่อสารเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอในชิ้นงานได้ในที่สุด



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



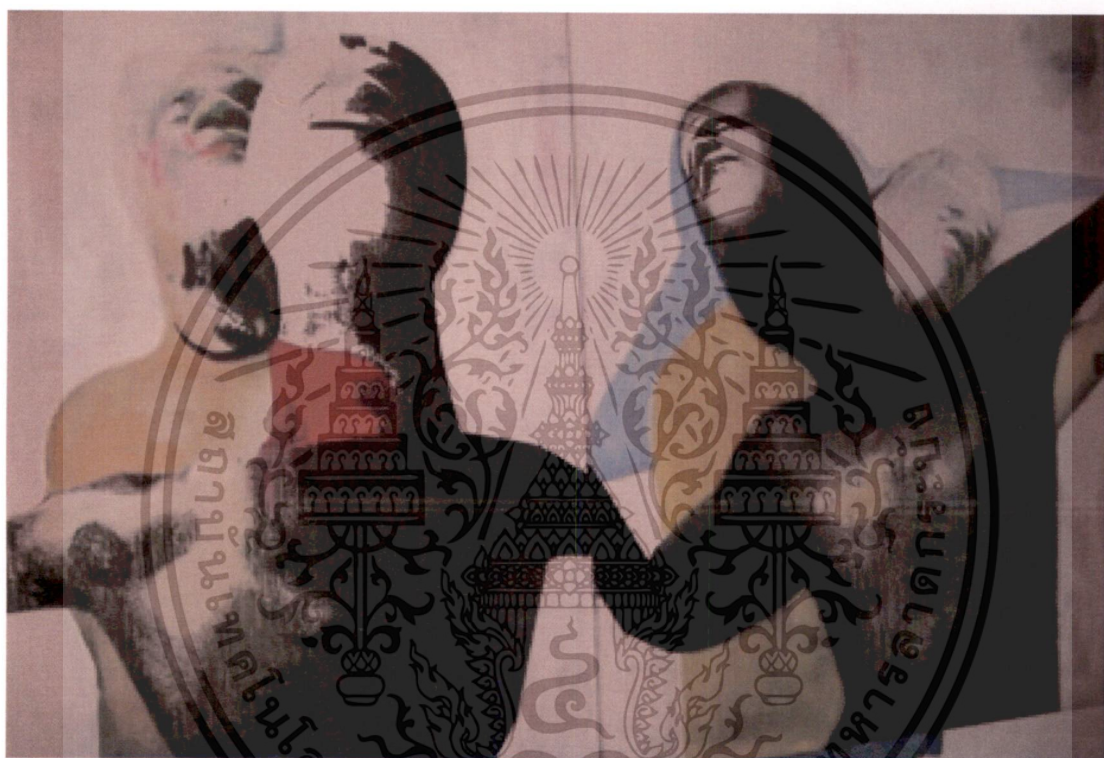
ตัวอย่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.6 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ Untitled 1. พิมพ์อิงค์เจทบนผ้าใบ. 140x180 เซนติเมตร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

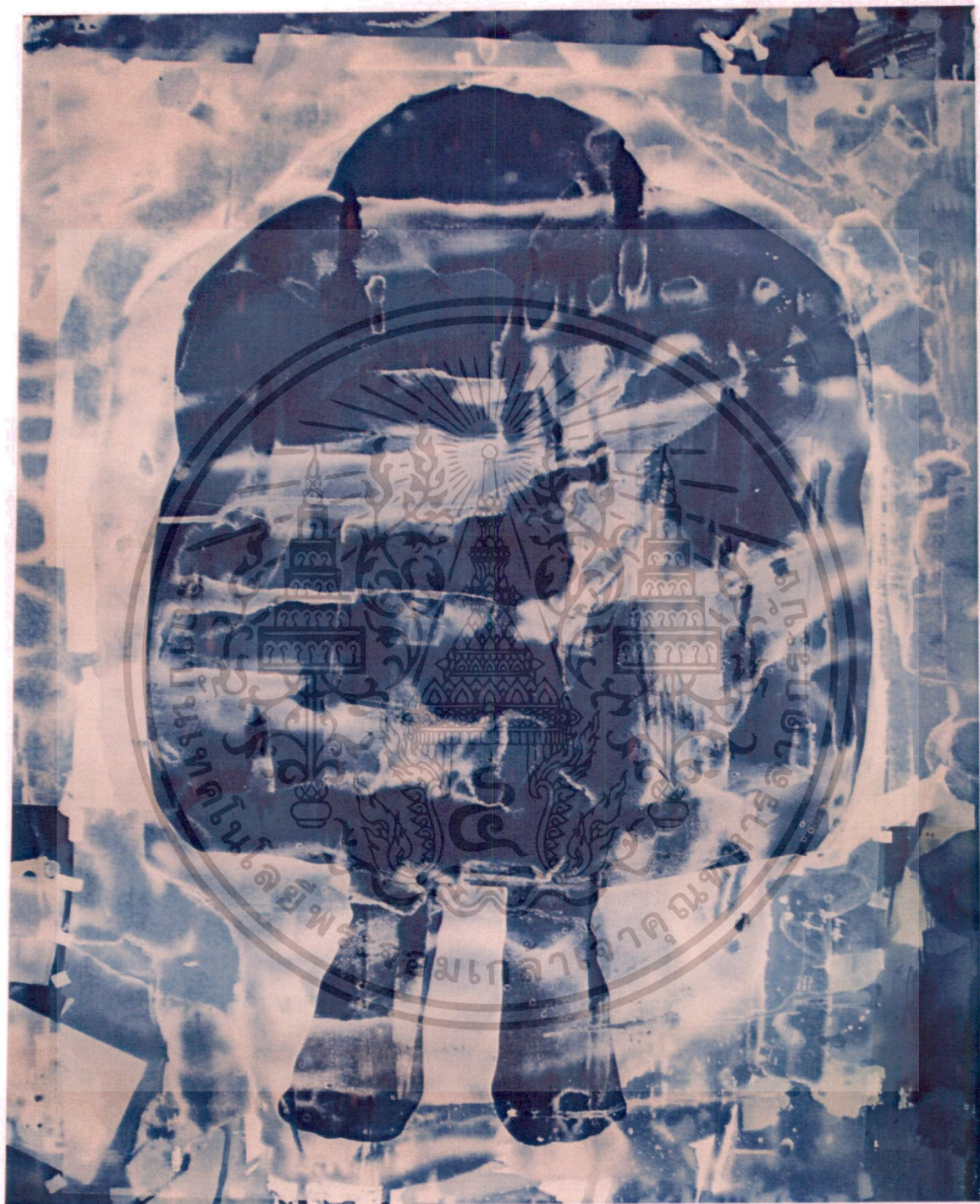


ภาพที่ 4.7 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ Untitled 2, 3. พิมพ์อิงค์เจทบนผ้าใบ. 140x180 เซนติเมตร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

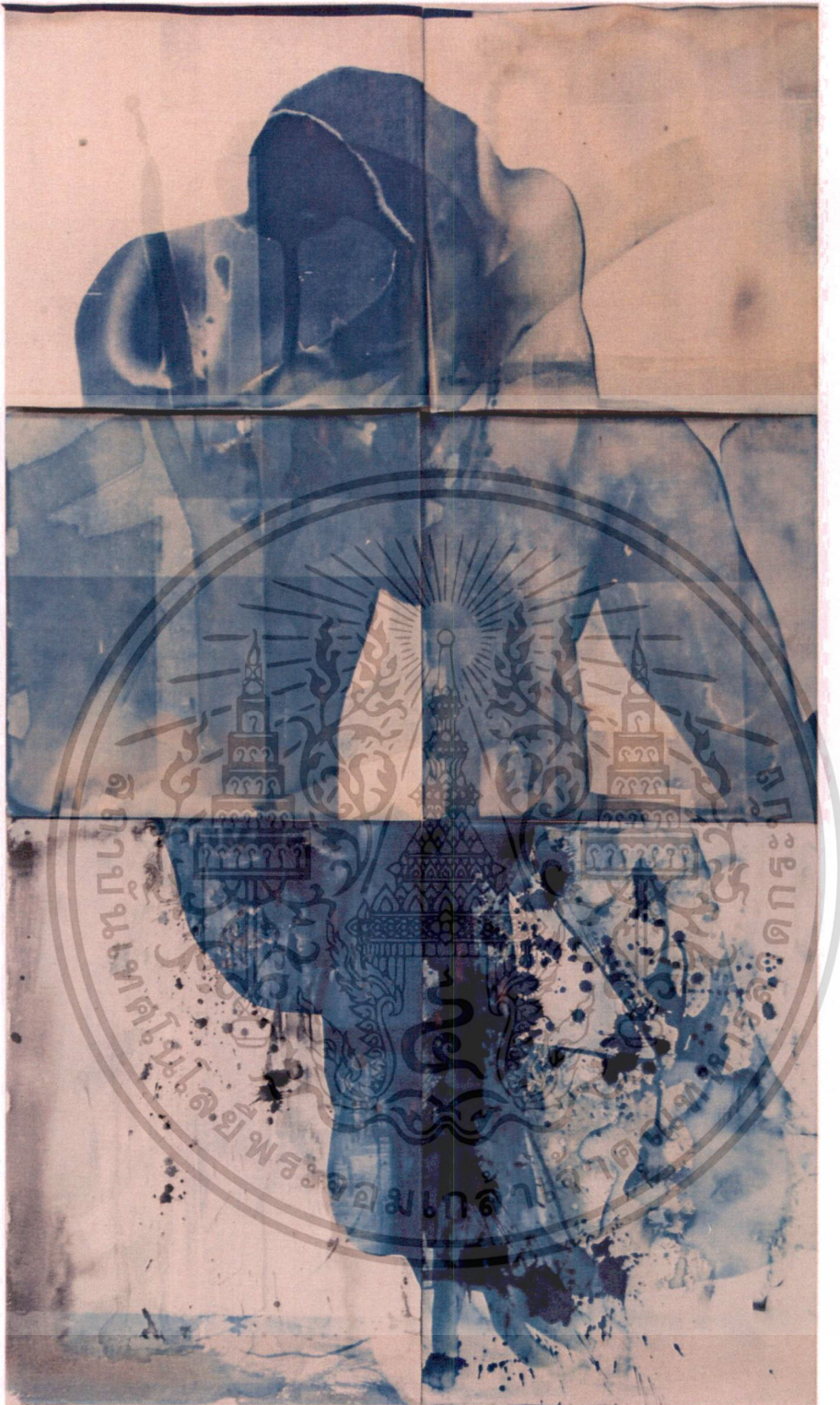


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.8 Human Change 1. 2553. ภาพถ่ายไซออนไนท์. 138x110 เซนติเมตร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.9 Human Change 2. 2553. ภาพถ่ายไซเอนไนท์. 155x96 เซนติเมตร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.10 Human Change 3. 2553. ภาพถ่ายไซเอน โนไท. 135x110 เซนติเมตร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.12 Human Change 5. 2553. ภาพถ่ายไซเอนโนไท. 160x96 เซนติเมตร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์และข้อเสนอแนะ

เราคงจะปฏิเสธกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงที่ถาโถมเข้าสู่มนุษย์ในปัจจุบันไม่ได้ ภาพของมนุษย์ที่ถูกกักกร่อนคิดเพี้ยนไปจากเดิมภายในจิตใจของข้าพเจ้าสร้างความหดหู่ ท้อแท้ และเหน็ดเหนื่อยต่อการใช้ชีวิตในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไร้ทิศทางนี้

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพถ่ายที่เป็นไปอย่างมีแบบแผนและขั้นตอน ทำให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจกระแสการเปลี่ยนแปลงนี้มากขึ้น กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทำให้ระบบความคิดของข้าพเจ้าค่อยๆพัฒนาขึ้น จากภาพการเปลี่ยนแปลงที่ดูรวดเร็ว หลากหลาย และไร้ทิศทาง หากพิจารณาอย่างละเอียดแล้ว การเปลี่ยนแปลงนี้มีการเคลื่อนไหวและถ่ายเทจากปัจจัยหนึ่งสู่อีกปัจจัยหนึ่งอย่างต่อเนื่องและเป็นขั้นตอน อีกทั้งยังมีอิทธิพลและส่งผลถึงกันอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งกันจนเป็น กระแสการเปลี่ยนแปลง เมื่อข้าพเจ้ามองเห็นสิ่งนี้โดยละเอียดแล้ว ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยากที่จะเตรียมพร้อมที่จะรับมือเพื่อชีวิตที่ดีขึ้นต่อไป

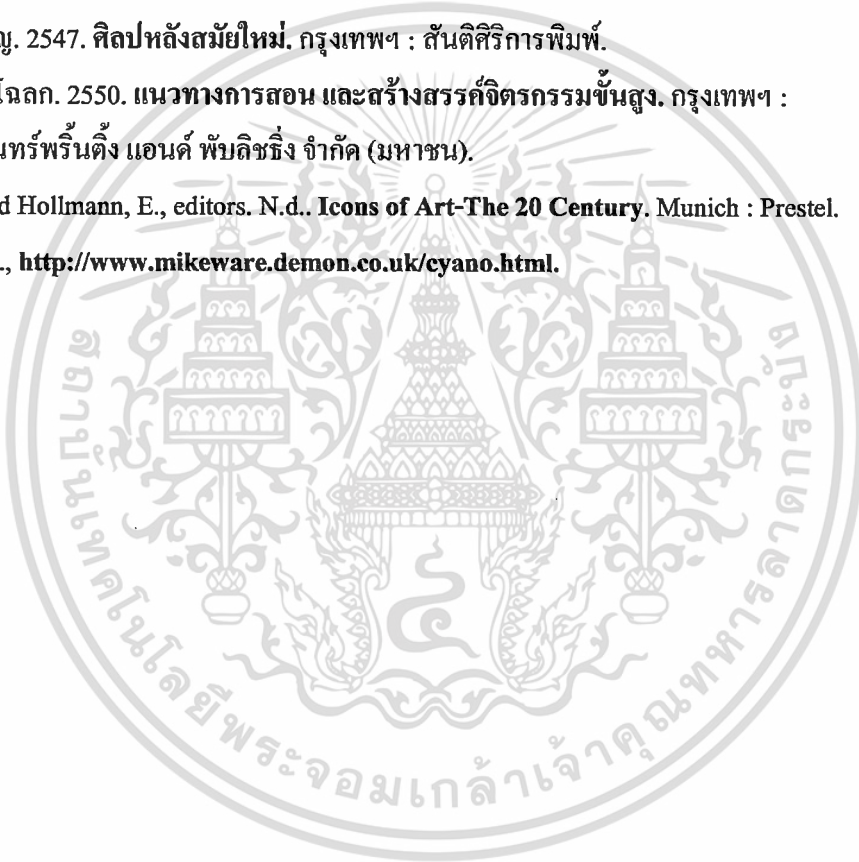
นอกจากนี้ยังมีระบบความคิดที่ละเอียดและเป็นแบบแผนมากขึ้น ทำให้ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าแสดงถึงเนื้อหา ความคิด และความรู้สึกลงได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

ข้อเสนอแนะ

กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะภาพถ่ายมีคุณลักษณะพิเศษที่สามารถสร้างสุนทรียภาพพิเศษเฉพาะตัว แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีข้อจำกัดในตัวเอง เปรียบเสมือนเครื่องมือเฉพาะที่ผู้สร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและรูปแบบของผลงาน เทคนิคพื้นฐานของภาพถ่ายคือปฏิกิริยาของแสงที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสารเคมี ปริมาณของแสงต่างกันย่อมให้ผลต่างกัน สารเคมีต่างชนิดก็เกิดปฏิกิริยาคนละแบบ วัสดุและสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน ให้ผลที่ต่างกันไป หากเข้าใจถึงหัวใจของภาพถ่ายอย่างถ่องแท้ศิลปินย่อมสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพถ่ายได้อย่างไร้ข้อจำกัด

บรรณานุกรม

- กิริติ บุญเจือ. 2552. **แก่นปรัชญาปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จิรพัฒน์ พิตรปรีชา. 2545. **โลกศิลปะศตวรรษที่ 20**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ.
- ชอุต นิมเสมอ. 2542. **องค์ประกอบศิลปะ**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิทย์ วิศทเวทย์. 2529. **ปรัชญาทั่วไป : มนุษย์โลกและความหมายของชีวิต**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วินทร์ เลียววาริณ. 2542. **สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามัคคีสาร (ดอกหญ้า) จำกัด (มหาชน).
- วิรุณ ตั้งเจริญ. 2547. **ศิลปะหลังสมัยใหม่**. กรุงเทพฯ : สันติศิริการพิมพ์.
- อิทธิพล ตั้งโฉลก. 2550. **แนวทางการสอน และสร้างสรรค์จิตรกรรมชั้นสูง**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- Tesch, J. and Hollmann, E., editors. N.d. **Icons of Art-The 20 Century**. Munich : Prestel.
- Ware, Mike., <http://www.mikeware.demon.co.uk/cyano.html>.



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สมคิด พุกพงษ์
 วัน เดือน ปี เกิด พ.ศ. 2516
 สถานที่เกิด ราชบุรี
 ที่อยู่ 51/50 หมู่บ้านร่วมสุขวิลล่า 2 รามคำแหง 96 สะพานสูง กรุงเทพมหานคร
 E-mail skid_ram@live.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2539 ปริญญาตรีสาขาวิชาภาพยนตร์ภาควิชานันทศิลป์
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 พ.ศ. 2553 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ คณะบัณฑิตศึกษา
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

พ.ศ. 2531 ได้รับการคัดเลือกผลงานศิลปะจากสำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ
 เข้าร่วมการแสดงศิลปะเด็กแห่งอาเซียน

รางวัลเกียรติยศ

พ.ศ. 2542 ได้รับรางวัลถ่ายภาพยอดเยี่ยม ประเภทหนังสือในประเทศไทย
 จาก BANGKOK FILM FESTIVAL
 พ.ศ. 2551 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “รำไร” ร่วมฉายโชว์ในเทศกาลภาพยนตร์
 นานาชาติกรุงเทพ

ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ. 2539 กำกับ, กำกับศิลป์, ถ่ายภาพ มิวสิควิดีโอ และภาพยนตร์อิสระ
 พ.ศ. 2543 เขียนบท, ถ่ายภาพ, กำกับภาพยนตร์ ขนาดยาว 120 นาที (16 มิลลิเมตร)
 เรื่อง “เจ้าสัวสยาม”
 พ.ศ. 2545 เขียนบท, ถ่ายภาพ, กำกับภาพยนตร์ ขนาดยาว 85 นาที (16 มิลลิเมตร)
 เรื่อง “ความรัก ความฝัน ความตาย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พ.ศ. 2551 เขียนคอลัมน์เกี่ยวกับภาพยนตร์ในหนังสือครัช (Crush)
ฉบับที่ 8-12 (มิถุนายน-ตุลาคม)
- พ.ศ. 2548 - ปัจจุบัน กำกับภาพ ภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์ และภาพยนตร์ไทย



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้